

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 462/2024
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Олге Радичевић Видаковић Хаднађ, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици К 729/22 од 11.01.2024. године и Кв 89/24 од 06.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Олге Радичевић Видаковић Хаднађ као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Основног суда у Суботици К 729/22 од 11.01.2024. године и Кв 89/24 од 06.03.2024. године, тако што Врховни суд обавезује приватног тужиоца ББ да окривљеном АА исплати и трошкове кривичног поступка на име састава жалбе у износу од 13.500,00 (тринестхиљада петстотина) динара, у року од 60 дана од дана правноснажности ове пресуде, док се захтев браниоца окривљеног у преосталом делу одбија као неоснован, а побијана решења у непреиначеном делу остају неизмењена.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици К 729/22 од 11.01.2024. године обавезан је приватни тужилац да окривљеном исплати износ од 184.250,00 динара на име награде и нужних издатака његовог браниоца који су настали у току кривичног поступка који је вођен пред Основним судом у Суботици под бројем К 729/22 у року од 60 дана од дана правноснажности решење, под претњом принудног извршења. У преосталом делу до траженог износа од 194.500,00 динара, захтев браниоца је одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Суботици Кв 89/24 од 06.03.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног против решења Основног суда у Суботици К 729/22 од 11.01.2024. године, којим је одлучено о трошковима кривичног поступка.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Олга Радичевић Видаковић Хаднађ, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења или преиначи и обавезе приватног тужиоца да окривљеном на име трошкова заступања досуди износ од 6.750,00 динара односно укупно износ од 191.000,00 динара као и награду за састав жалбе на првостепено решење у износу од 13.500,00 динара, дакле укупно износ од 204.500,00 динара.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, не би било од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, указујући да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон тиме што је одбио као неоснован захтев окривљеног да му се накнаде трошкови кривичног поступка, на име награде за састав жалбе против решења о трошковима.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 5, алинеја седма Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС“ бр.43/23) је прописано да адвокату припада награда из Тарифног броја 1. за састављање жалбе против решења о трошковима поступка.

По налажењу Врховног суда, браниоцу припада награда на име састављања жалбе против решења о трошковима поступка сходно одредби Тарифног броја 5. алијена седам, Тарифе о наградама и накадама трошкова за рад адвоката, па се стога не може прихватити закључак дат у правноснажном решењу да се трошкови на име награде за састав жалбе против решења о трошковима поступка не могу признати из разлога што жалба није уважена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је делимично усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и преиначио правноснажна решења Основног суда у Суботици К 729/22 од 11.01.2024. године и Кв 89/24 од 06.03.2024. године тако што је обавезао приватног тужиоца ББ да окривљеном АА исплати трошкове кривичног поступка на име састава жалбе у износу од 13.500,00 динара.

Поред наведеног, бранилац у захтеву истиче и да је побијаним решењем повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП учињена и тиме што нису признати трошкови за сваки започети сат на име приступа заказаном главном претресу који није одржан, што је супротно Тарифном броју 3. став 1. и 2. важеће Тарифе о наградама и накнадама

трошкова за рад адвоката, којим је прописано да за сваки неодржани главни претрес, рочиште или седницу већа на које је адвокат приступио, адвокату припада 50% награде из Тафирног броја 1., као и да за присуствовање главним претресима, рочиштима или седницама већа поред награде за одбрану припада и награда у износу од 100 поена за сваки започети сат, рачунајући од времена када је почетак главног претреса, рочишта или седнице већа био заказан.

Супротно наводима захтева браниоца окривљеног, Врховни суд налази да окривљеном не припада награда у износу од 100 поена за сваки започети сат у случају неодржаног главног претреса, о чему је Основни суд у Суботици као другостепени на страни два, у четвртом пасусу решења Кв 89/18 од 06.03.2024. године изнео разлоге, које овај суд прихвата као правилне, те, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је нашао да побијано решење у овом делу није донето уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због чега је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као неоснован.

Имајући у виду изложено, Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) и члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Упрвитељ писарнице
Марина Антонић